

Han descobert la penicil·lina, el tercer pont

Maria López Rica

Encara que a més d'un li pugui semblar estrany, és cert, encara hi ha gent que de cop i volta un matí s'aixeca, veu la llum del dia, i es pensa que és Alexander Fleming i que acaba de ser el descobridor de la penicil·lina, i ja res tornarà a ser el mateix.

Sorpren quan ara, al maig del 2018, alguns regidors de l'Ajuntament de Tortosa s'afanyen a penjar-se la medalla del tercer pont per a la ciutat, un amb l'excusa que farem la plaça de la Catedral o, en una tertúlia de televisió, una regidora no dubta a dir que ells estan treballant, fins i tot posant esmenes als pressuposts generals de l'Estat, per a la construcció del tercer pont de Tortosa, sense haver-hi cap projecte redactat. I resulta poc més que còmic que quan li recorden que, fa poc més d'un any, Enric Roig va presentar una moció al ple per recular la necessitat de construir un tercer pont a la ciutat, la mateixa regidora, el seu grup i el govern de la ciu-

tat, no van dubtar ni un moment a votar-hi en contra.

Com és ben sabut, l'actual planificació de Tortosa ha estat gràcies a la feina dels vuit anys de govern socialista, entre 1999 i 2007, davant dels 32 anys de govern convergent dels quals els darrers onze anys han viscut de renda.

I avui ens centrarem en el tercer pont. Era una evidència i una necessitat que a Tortosa s'havia de fer un Pla d'ordenació urbanístic municipal (POUM) nou, primer perquè el que hi havia datava de mitjans dels anys 80 i segon, perquè moltes de les recomanacions que allí s'hi apuntaven havien quedat en res o en un calaix per falta d'iniciativa dels governs convergents.

El POUM és l'element bàsic sobre el qual la ciutat i el govern han de treballar per planificar com ha de ser, com ha de créixer i com s'ha desenvolupar una ciutat. I és en el nou POUM del

2007 on, entre moltes coses, s'evidencia que Tortosa, per poder seguir creixent, ha de tenir un nou accés sobre el riu per la banda nord de la ciutat. Però, a banda de la planificació, és necessària acció, per això Joan Sabaté, sent alcalde, va aconseguir el compromís de la Generalitat, llavors amb José Montilla, per buscar el finançament de la meitat de la construcció del nou pont i estava negociant amb el govern de Zapatero per al finançament de la resta.

Però amb l'arribada al govern de Convergència, amb Bel al capdavant, aquest va creure que això era fer volar coloms i no va dubtar a deixar el projecte abandonat, sense pensar en les prioritats del futur de la ciutat. De moment hem perdut 12 anys, més els que ens poden quedar per arrancar i tirar endavant un nou projecte de tercer pont.

El PSC, amb Enric Roig al capdavant, no ha dubtat mai de buscar

sempre allò que és prioritari i allò que és el millor per a la ciutat de Tortosa, d'ençà que és el portaveu del grup socialista a l'Ajuntament. Així, quan davant de la manca de planificació i la mala gestió de l'obra per part del govern convergent i dels republicans amb les obres del pont de l'Estat, la ciutat vivia sumida en un caos circulatori diari, Enric Roig no va dubtar a intentar que el govern de la ciutat s'impliqués en allò que és una necessitat imperiosa per al desenvolupament i creixement de la ciutat, per a la millora del transit i una via per a traure ja d'una forma definitiva els vehicles pesants del centre de la ciutat, amb la recuperació del projecte per a la construcció del tercer pont, en una moció al ple de l'Ajuntament. La resposta del govern va ser acusar el senyor Roig d'oportunista, per aprofitar-se d'un problema de la ciutat per a fer demagògia i recuperar els somnis irrealitzables dels socialistes

quan, paradoxalment, els problemes de la ciutat en aquell moment venien d'unes obres de reforma del Pont de l'Estat amb les quals no estàvem d'acord en la seva magnitud, no calien tants diners per a adaptar el Pont de l'Estat a una correcta circulació per a vianants i utilitzar el Pont Roig per al pas de bicicletes.

Davant d'aquest cúmul de despropòsits únicament queda esperar que en poc més d'un any, quan els tortosins i tortosines escollim qui ens ha de governar, tinguem clar que davant l'oportunisme i la demagògia de molts, sempre podem trobar algú com Enric Roig que planifica i no improvisa. Ara és l'hora de Roig!